

Esu savo dėžutėje. Viena. Keturi ratai sukasi sparčiai
 ir neša mane tolyn.
 Išjungiu radiją. Man reikia tylos.
 Sėdžiu, rankomis laikau vairą, panyru į savo mintis.
 Įkvėpk jas Tu, Viešpatie. Jei Tu įkvėpsi, jos bus šviesios.
 Užuot save kankinusi dėl patirtų skriaudų ar nuodijusis
 apmaudu, sugalvosiu, kaip atleisti.
 Užuot vis galvojusi apie tai, kas nesiseka, išvardysiu,
 kas mane džiugina.
 Užuot žlugdžiusi save baime dėl ateities, susitelksiu
 į tai, ką išgyvenu dabar – Tavo esatį manyje.
 Palaikyk man draugiją, Viešpatie. Būki šalia. Jau pajutau.
 Jau nebesu viena. Kaip bičiulį – patį geriausią – vežiosi su savim.
 Ir kelionė nebevargina. Atvyksiu greitai, rami. Nusiraminsi.

JĖZAU PASITIKIU TAVIMI

Esu patyrusi laukimo vienatvę. Susitelkimo vienatvę:
kažkas ateis.

Šita vienatvė neslegia. Ji – laimės pirmtakė.

Jos aš nesibijau.

Bijau, Viešpatie, nepakeliamos vienatvės,
kuri seka paskui laimę. Vienatvės, kurią lydi graužatis ir
didžiulis liūdesys. Nuo jos, Viešpatie,
Tu turi mane ginti.

Meldžiu malonės, kad nemaištaučiau dėl to, ko negaliu turėti.

Meldžiu malonės, kad būčiau dėkinga už patirtą laimę. **JĖZAU PASITIKIU TAVIMI**

Meldžiu malonės, kad priimčiau viską, ką man dar teks patirti.

Gelbėk mane, Viešpatie, nuo bergždžios ir pagiežingos vienatvės,
kurią patiria tie, kas neįvertino turimo lobio. Kas tiek daug ėmė,
bet nemokėjo duoti. Kas maištauja ir nesugeba susitaikyti.

Suteik malonę neprarasti smalsumo, kad galėčiau
iš visų patirčių mokytis ateityje.

O kartais reikia tiek nedaug, kad šita vienatvė pasibaigtų!
Nepažįstamojo šypsenos, paprasto kreipimosi.
Poros sakinių, šmaikščios replikos, ir jau nebus taip,
kaip anksčiau, nes kažkas mane pastebėjo.
Reikia tiek nedaug...

Telefono skambučio: draugiškas balsas pasiūlo man
savo laiko. Kalbu, pasakoju, išsilieju ir tada mano širdis
iš dėkingumo atsiveria.

Nelaukto susitikimo. Atpažinimo – grįžtančios praeities.
Aha, vadinasi, manęs neužmiršo.

Reikia tiek nedaug, kad atsiverčiau kitiems, – jau
nebesijaučiu vieniša.

Viešpatie, išmokyk mane atpažinti nebylų vienatvės šauksmą.
Atpažinti laukimą kitų akyse.

Padaryk, kad manoji vienatvė taptų kitų vienatvių tyrėja ir kad jose ištirptų.

JĖZAU PASITIKIU TAVIMI

Daug yra vienišų žmonių.

Tiems, kurie didžiąją gyvenimo dalį praleido šalia mylimųjų ir dabar jų neteko, Viešpatie, padėk susitaikyti su šia nauja padėtimi ir surasti jėgų gyventi toliau.

Turinčius paguosti paauglį, kuriam kiekvienas žodis yra lemiamos svarbos, Viešpatie, įkvėpk ir padėk parinkti žodžius.

Tiems, kurie jaučiasi nesuprasti, kitokie, menkesni, Viešpatie, leisk suvokti savo vertę, nes jie – Tavo slaptingo sumanymo dalis.

Tiems, kuriems sunku susitaikyti su artimu ir kurie užsisklendę savajame egoizme, Viešpatie, suminkštink širdis ir apreikšk, kad prašydami jie gali išmokti mylėti.

Tiems, kas serga ir jaučiasi atskirti nuo viso pasaulio, Viešpatie, siųsk neįkainojamus, gydančius palydovus – kantrybę ir pasitikėjimą. Būki, Viešpatie, vienišųjų paguoda.

JĖZAU PASITIKIU TAVIMI

Mano gyvenimas vertingas lygiai tiek pat kaip skruzdėlės ir kaip visų trijų Oriono Juostos žvaigždžių. Nušvitimo akimirka supratau, kad jokia žvaigždė nebūtų galėjusi spindėti prieš man gimstant, jeigu vieną dieną į pasaulį nebūčiau turėjusi ateiti aš. Negalėtų spindėti dabar, jeigu pasaulyje nebūtų manęs. Negalėtų spindėti po mano mirties, jei pasaulyje nebūtų buvę manęs. Todėl mano vienatvė yra ir mano stiprybė, nes kad ir maža kaip skruzdėlė, esu tokia pat svarbi kaip žvaigždė, ir jokia žvaigždė nebūtų galėjusi egzistuoti be manęs, mažos kaip dulkelytė, bei sykiu didingos kaip žvaigždė. Niekas nebūtų galėjęs egzistuoti, jeigu nebūtų manęs, lygiai taip pat, kaip aš pati negalėčiau egzistuoti, jei nebūtų viso to, kas mane supa. Viešpatie, didi Tavo kūrybos paslaptis: visa yra sujungta nematomo visuotinės tarpusavio priklausomybės siūlu. Todėl išsisklaido ir mano vienatvė.

JĖZAU PASITIKIU TAVIMI

www.pakuonioparapija.lt